

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Mórocz István által képviselt K-I Szervező és Szolgáltató Kft. felperesnek a Pozsgai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pozsgai Vince ügyvéd) által képviselt F Zrt. alperes ellen választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. július hó 6. napján kelt 15.G.40.512/2007/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 15.G.40.512/2007/12. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 220.000 (Kettőszázhuszezer) Ft felülvizsgálati költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes 1999. november 4-én kelt szerződéssel megvásárolta a felperestől a h-i kábeltelevíziós hálózatot, majd ezt a hálózatot bérbe adta a felperes részére a 2000. január 18-án megkötött bérleti szerződés alapján. Az elmaradt bérleti díj megfizetése iránt a jelen per

alperese választottbíróági eljárást kezdeményezett a jelen per felperese ellen, melynek során módosított keresetében, 6.191.462 Ft és ennek járulékai megfizetésére kérte kötelezni a jelen per felperesét. A jelen per felperese a választottbíróági eljárásban a jelen per alperesének bérleti díj iránti követelését 6.022.153 Ft erejéig elismerte azzal, hogy a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját a kereset benyújtásától 2005. február 24-től tartotta megállapíthatónak. A kereseti követelés összegéig azonban beszámítási kifogást, azt meghaladóan viszontkeresetet terjesztett elő egyrészt 1.273.846 Ft összegben a jelen perbeli alperes helyett kifizetett jogdíj címén, másrészt 12.152.964 Ft összegben a jelen per alperese részére elvégzett tervezési és kivitelezési munkákért kiszámlázott vállalkozói díj jogcímén. Állította, hogy a jelen per alperesével nem kötött vállalkozási szerződést, de egy előszerződés-tervezetet megküldött a részére.

Jelen per alperese a jelen per felperesének a választottbíróági eljárásban előterjesztett beszámítási kifogása és viszontkeresete tekintetében arra hivatkozott, hogy a választottbíróági szerződés hiányában e jog érvényesítése nem tartozik választottbíróági útra.

A Választottbíróóság a 2007. március 13. napján kelt Vb/05038 számú ítéletében a jelen per felperesének - a választottbíróági alperesnek - a fizetési kötelezettségét 6.022.153 Ft-ban, míg a jelen per alperesének - a választottbíróági felperesnek - a fizetési kötelezettségét 1.028.058 Ft-ban állapította meg. A marasztalási összegek egybeszámításával kötelezte a jelen per felperesét, hogy 30 napon belül fizessen meg a jelen per alperesének 4.994.097 Ft-ot és 6.022.153 Ft után 2000. május 15. napjától, míg a jelen per alperesét, hogy 1.028.056 Ft után 2000. július 23. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó, a Ptk. 301. §-a szerint számított késedelmi kamatot. A Választottbíróóság a kereset után 630.885 Ft-ban, míg a viszontkereset után 1.181.765 Ft-ban határozta meg a választottbíróági díjat. Kötelezte a jelen per felperesét, hogy 30 napon belül térítsen meg a jelen per alperesének 504.000 Ft választottbíróági díjat. A jelen per alperese részére 300.000 Ft + ÁFA, míg a jelen per felperese részére 50.000 Ft + ÁFA ügyvédi költséget állapított meg. Ezt meghaladóan mind a kereseti követelést, mind a beszámítási kifogást és viszontkereseti követelést elutasította.

A Választottbíróóság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a keresettel kapcsolatos hatáskörét a felek között 1999. november 4-én megkötött adás-vételi szerződés 10.7 pontjában foglalt választottbíróági kikötés alapján állapította meg. A beszámítási kifogás, valamint a viszontkereset vonatkozásában a 845.167 Ft összegű jogdíj, továbbá a 182.889 Ft összegű ügyfélszolgálati irodai bérleti díj iránti követelés tekintetében úgy foglalt állást, hogy ezek olyan mértékben összefüggnek és kapcsolódnak az adás-vételi ügylethez, amely összefüggés kétséget kizáró módon

megalapozza annak megállapítását, hogy az adás-vételi szerződésben foglalt választottbíróági kikötés ezekre az igényekre is kiterjed. Ezért a Választottbíróóság e tételekre vonatkozóan saját hatáskörét megállapította. A Választottbíróóság azonban a hatáskörének hiányát állapította meg a választottbíróági alperes - jelen per felperese - által előterjesztett további beszámítási kifogás, illetve az általa előterjesztett viszontkereset tárgyává tett követelések elbírálására. E körben azt állapította meg, hogy mind a választottbíróági alperes által átadott szerelési anyagok, mind az általa elvégzett tervezési, valamint kivitelezési munkálatok tekintetében a választottbíróági alperes nem bizonyította, hogy az ezekkel kapcsolatos esetleges viták rendezésére a felek között választottbíróági szerződés jött volna létre. Az adás-vételi szerződésben foglalt választottbíróági kikötést pedig semmiképpen nem lehet olyan tágan értelmezni, hogy azt a választottbíróági alperes által előterjesztett ellenkérelemben részletezett munkálatokkal kapcsolatos jogvitára is lehetett volna vonatkoztatni.

A választottbíróági eljárás alperese a Fővárosi Bírósághoz 2007. április 2. napján benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság a Választottbíróóság ítéletét elsődlegesen részben, míg másodlagosan egészében érvénytelenítse és kötelezze az alperest az eljárással felmerült perköltségek megtérítésére. Az érvénytelenítés okaként a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (továbbiakban: Vbt.) 55. § (1) bekezdésének e) és (2) bekezdésének b) pontjában foglaltakra hivatkozott.

A kereset ténybeli alapjaként előadta, hogy a h-i kábeltelevíziós hálózattal kapcsolatos 1999. november 4. napján kelt adás-vételi szerződés 10.7 pontjában a felek a szerződésből eredő jogvita esetére kikötötték a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróóság eljárását, továbbá ebben a pontban a felek megállapodtak abban is, hogy a hálózat értékesítése után vállalkozási szerződés keretében a felperes további négyezer - műsorszolgáltatás igénybevételeire alkalmas - vételi helyet épít ki H területén, az alperes finanszírozásával. A h-i kábeltelevíziós hálózatra vonatkozó, 2000. január 18. napján megkötött bérleti szerződésben is a felek a szerződésből eredő jogvita esetére a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróóság eljárását kötötték ki. Utóbb a felperes - többek között - a h-i hálózat adás-vételével kapcsolatban is eljárást kezdeményezett a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt, mely perben a felperes az adás-vételi szerződés létrejötte után a bérleti jogviszony alatt elvégzett 12.500.000 Ft értékű beruházások ellenértékét kérte az alperestől.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.G.40.242/2003/10. számú végzésével megszüntette az eljárást arra hivatkozva, hogy a jogvita elbírálása

az adás-vételi szerződésben szereplő választottbíróági kikötésre tekintettel választottbíróági útra tartozik.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a Gpkf.I.30.314/2004/2. számú végzésével a pert megszüntető első fokú végzést helybenhagyta. E végzését azzal indokolta, hogy az adás-vételi szerződés 10.5 pontjában foglaltak a felek vállalkozási típusú előszerződésének tekinthetők. Ezért az adás-vételi szerződés 10.7 pontjában szereplő választottbíróági kikötés a 10.5 pontban megfogalmazott, a keresettel érvényesített jog alapját képező vállalkozási jogviszonyra is kiterjedt. A felperes álláspontja szerint mindebből az következik, hogy a Választottbíróóság a beszámítási kifogásában, illetve viszontkeresetében érvényesített vállalkozási díjak körében alaptalanul állapította meg hatásköre hiányát. E határozatával felülbírált a rendes bíróságnak azt a határozatát, amely választottbíróági útra tartozónak minősítette a vállalkozói díjakkal kapcsolatos követelést. A felperes álláspontja szerint az állami bíróságok jogerős határozata köti a Választottbíróóságot, miután a rendes és a Választottbíróóság között fennálló negatív hatásköri összeütközés feloldására nincsen jogi szabályozás (eljáró bíróság kijelölése). Másrészt a felperes azzal érvelt, hogy ha a Választottbíróóság felülbírálná a rendes bíróság által hozott döntéseket, akkor a jogvita igazságos és pártatlan eljárásban történő elbírálásának az Alkotmány 45. §-a (1), (2), 57. §-a (1) bekezdésében és a 64. §-ában szabályozott elve csorbulna. Mindez megingatná a magyar közrendbe vetett bizalmat, mert általánosan olyan helyzetet teremtené, hogy a választottbíróóságok, illetve a rendes bíróságok egymásnak ellentmondó döntéseket hozhatnának. Olyan helyzet állna elő - mint a perbeli esetben is -, hogy a választottbíróági határozat érvényessége esetén a követelés vonatkozásában az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság nem létezne. Mindezek megalapozzák a választottbíróági ítélet hatáskör hiányát megállapító rendelkezésének közrendbe ütközését, másrészt a Vbt. 55. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt érvénytelenítési ok megvalósulását.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Azzal védekezett, hogy a Vbt. 24-25. §-ában foglaltak szerint a Választottbíróóság a hatásköréről maga dönthet. Ebből az következik, hogy e döntése meghozatalában a Választottbíróóságot nem kötik a rendes bíróságok határozatai. Ezért a Választottbíróóság eljárása nem ütközhet közrendbe annak folytán, hogy határozata meghozatalakor már figyelembe vette a rendes bíróság döntését, de változatlanul arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt vállalkozói díj iránti követeléssel kapcsolatban a hatásköre nem áll fenn. Az alperes álláspontja szerint a Választottbíróóság ezzel a döntésével nem vonta el a felperes igényérvényesítési

jogát, nem bírálta felül az állami bíróságok jogerős határozatát, a Választottbíróság hatáskörét alátámasztó tényeket a felperesnek kellett volna bizonyítania a választottbírósági eljárásban, ennek sikertelenségét a felperesnek kell viselnie.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 Ft perköltséget.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a Vbt. 55. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott érvénytelenítési ok megvalósulása akkor állapítható meg, ha a Választottbíróság az eljárásával, vagy összetételével a felek választottbírósági szerződését figyelmen kívül hagyta, ezért lényegében annak nemteljesítését idézte elő, illetve a választottbírósági törvénnyel ellentétes volt az eljárása, összetétele.

A Vbt. 55. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt érvénytelenítési ok - az ítélet közrendbe ütközése - a választottbírósági ítélet tartalma alapján ítéltető meg. A közrendbe ütközés olyan súlyos hibát, kötelezettségszegést, vagy jogsértést feltételez a Választottbíróság részéről, amely túlmutat a Választottbíróság előtti eljárási jogviszonyon és a közösségre kihatóan vonja kétségbe a mindenki által megtartandó, alapvető szabályokat.

A felperes a keresetében - annak tartalma szerint - a választottbírósági ítélet érvénytelenítését, a Választottbíróság eljárási kötelezettségszegésére alapítva azért kérte, mert a Választottbíróság nem állapította meg hatáskörét a felperes által állított vállalkozói jogviszonyból eredő jogok elbírálására. A Vbt. 24. § (1) bekezdése szerint a választottbírósági eljárásban a Választottbíróság hatásköréről való döntés, függetlenül attól, hogy az az eljárás során alakszerű végzéssel, vagy az eljárást befejező ítélettel történik, mindenféleképpen az eljárásjogi jogviszonyok alapján megítélendő kérdés. Ezért az ezzel kapcsolatos érvénytelenítési okokat a Vbt. 55. § (1) bekezdése e) pontjában meghatározott kereteken belül kell elbírálni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Választottbíróság azzal, hogy úgy ítélte meg, a vállalkozói jogviszonyból származó, felperes által érvényesített jogokra vonatkozóan a felek között írásbeli választottbírósági szerződés nem jött létre, nem sértette meg a Vbt. 3. § (1) bekezdésének c) pontját és - mivel a Választottbíróság hatáskörének fennálltát a jelen per alperese a választottbírósági eljárásban vitatta - a Vbt. 5. § (4) bekezdése szerint sem sértett eljárási szabályt. Az érvénytelenítési kereset alapján azt már nem bírálhatja felül a rendes bíróság, hogy a Választottbíróság a bizonyítékok helyes értékelésével jutott-e arra a következtetésre, hogy a vállalkozói jogviszonyból eredő, felperes által érvényesített jogok elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel. Az elsőfokú bíróság az eljárás iratai és a felek által megjelölt okiratok alapján azt állapította meg, hogy a Választottbíróság

eljárása nem áll ellentétben a felek megállapodásával és a törvény rendelkezésével, a Választottbíróság a Vbt. 24. §-ában meghatározott kötelezettségét teljesítette, a felek az abban foglalt jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták. Ezért a Vbt. 55. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott érvénytelenítési ok megvalósulását nem találta megállapíthatónak.

A Vbt. 55. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt érvénytelenítési ok körében kifejtette, hogy a rendes bíróságok által hozott végzések nem teheték ítélt dolog hatályúvá a hatáskörrel kapcsolatos eljárásjogi kérdést. A Választottbíróság sem hozhatott a felperes által hivatkozott alapelvekbe ütköző határozatot annak figyelembe vétele mellett, hogy a Választottbíróságot a rendes bíróságok határozatai nem kötik. Mindezekből következően a Választottbíróság ítélete nem jelenti az állam társadalmi-gazdasági rendjének alapját képező olyan rendelkezések sérelmét, amely az állam polgárainak egészét megtestesítő, közösségre kihatóan vonja kétségbe az alapvető normákat. A felperes által hivatkozott másik érvénytelenítési ok - a közrendbe ütközés - megvalósulását sem találta megállapíthatónak.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a választottbírósági ítélet teljes körű érvénytelenítését, másodlagosan a választottbírósági ítélet részbeni - a beszámítási kifogás és viszontkereset körében keletkezett elutasító ítéleti rendelkezés - érvénytelenítését. Kérte továbbá az alperes kötelezését a felülvizsgálati eljárás során felmerült költségek megtérítésére. Arra hivatkozott, hogy a jelen ügy megítélése szempontjából alapvető kérdés a rendes, illetve a Választottbíróság hatáskörével kapcsolatos döntéshozatal időpontja. Az Alkotmány 45. § (1), 57. § (1) bekezdése, valamint 64. §-a értelmében a magyar közrendben a jogérvényesítésre a rendes, vagy a külön bíróságok útján kerülhet sor. Jelen ügyben az okozza a problémát, hogy mindkét bíróság hatáskörének hiányát állapította meg, melynek feloldására külön jogszabályi rendelkezés nincs, hiszen ilyen helyzet nem fordulhatna elő. Abban a kérdésben, hogy a rendes bíróságok nem rendelkeznek az ügy elbírálására "joghatósággal", az elsődleges jogalkalmazó szervek már jogerősen állást foglaltak. Egyrészről a Fővárosi Bíróság a 2001. május 11. napján kelt 25.G.75.455/2001/2. sorszámú végzésében, másrészről a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság az 5.G.40.242/2003/10. számú végzésében, melyet a Debreceni Ítéltábla (helyesen Szegedi Ítéltábla) a 2004. július 8. napján kelt Gpkf.I.30.314/2004/2. számú végzésével helybenhagyott. Ezzel a Pp. 157. § a) pontja alapján alkalmazott 130. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a joghatóság kérdése jogerősen és véglegesen eldőlt, amely alapján a felperes igényének érvényesítése kapcsán a rendes

bírói út kizárttá vált. Ezt a rendes bírósági döntést az ügyben eljáró Választottbíróságnak figyelembe kellett volna vennie, és jóval később keletkezett határozatában nem állapíthatta volna meg ebben a körben a hatáskörének hiányát. Ha ugyanis az ugyanazon felek között felmerült ugyanazon jogvitában a Magyar Állam bíróságai (rendes és külön bíróságok) egymásnak ellentmondó, illetve ellentétes ítéleteket hozhatnának, az nagyfokú jogbizonytalanságot eredményezne és megingatná a magyar közrendbe vetett bizalmat. Ez a jogi helyzet következményében nyilvánvalóan túlmutat a konkrét ügyön, s szemben a jogerős ítélet indokolásában foglaltakkal - "az alapvető az Alkotmányban is rögzített - társadalmi és gazdasági rendelkezéseket sérti és kihat a jogérvényesítés alapvető normáira".

A felperes álláspontja szerint téves az ítélt dolog hatályával kapcsolatos, a jogerős ítéletben kifejtett okfejtés is. Jelen esetben ugyanis nem a Pp. 229. §-ában szabályozott jogerőről és annak hatásairól van szó, hanem a Pp. 130. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti joghatóságról. A felperes joghatóság hiányában nem érvényesítheti rendes bírói úton az igényét. Mindezekre tekintettel a felperes álláspontja szerint az általa érvényteleníteni kért választottbírósági ítélet a magyar közrendbe ütközik, így a Vbt. 55. § (2) bekezdése alapján helye van az érvénytelenítésnek. Megjegyezte a felperes, hogy a Választottbíróság ítéletét csak a hatáskörének hiányát megállapító döntés körében tartja közrendbe ütközőnek, az ügyben hozott egyéb döntéseit nem. Tekintettel azonban arra, hogy a Vbt. 54. §-a nem tesz említést arról, hogy részben is érvényteleníthető lenne a Választottbíróság ítélete, ezért a felülvizsgálati kérelme szükségszerűen arra irányul, hogy a rendes bíróság a Választottbíróság ítéletét teljes körűen érvénytelenítse. Abban az esetben, ha az ítélet részben is érvényteleníthető, akkor csak a beszámítási kifogás és viszontkereset körében keletkezett elutasító ítélet érvénytelenítését kéri.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, korábbi nyilatkozatait fenntartotta. Kérte a felperes kötelezését a felülvizsgálati költség megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül. Miután a felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát abban jelölte meg, hogy a választottbírósági ítélet közrendbe ütközését - azaz a Vbt. 55. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt érvénytelenítési ok megvalósulását - nem állapította meg, nem volt a felülvizsgálati

eljárás tárgya a Vbt. 55. § (1) bekezdésének e) pontjában szabályozott érvénytelenítési ok megvalósulásának vizsgálata.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet alaptalannak találta az alábbi indokok miatt:

A Polgári perrendtartásról szóló, 1952. évi III. törvény (Pp.) 130. § (1) bekezdésének a) pontja akként rendelkezik, hogy a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül (125. § (1) bekezdés) elutasítja, ha megállapítható, hogy a perre a magyar bíróság joghatósága, a törvény, vagy nemzetközi egyezmény rendelkezése alapján kizárt.

A Pp. rendszerében a joghatóság azt jelenti, hogy melyik ország bírósága járhat el a vitás kérdésben. Joghatóság hiánya okából a keresetlevelet akkor utasítja el a bíróság, ha a perben magyar bíróság valamely jogszabálynál, nemzetközi szerződésnél, illetőleg viszonyossági gyakorlatnál fogva, vagy kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában nem járhat el (LB.Pf.III.21.741/1994/2.). A felperes a felülvizsgálati kérelmében a joghatóság fogalmát tévesen használja és téves az arra alapított jogi okfejtése is.

A választottbíráskodás a felek vitájának a felek egyező akaratával létrehozott szervezetben és a felek által megállapított szabályok szerinti eldöntése (lásd a Vbt. általános indokolásának 1.pont 2. bekezdését). A Választottbíróság tehát a felek szerződése alapján működő bíróság és nem vonható az Alkotmány 45. § (2) bekezdésében megfogalmazott külön bíróság fogalma alá.

A Vbt. 24. § (1) bekezdése értelmében a Választottbíróság saját hatásköréről - beleértve bármely, a választottbírói szerződés létezését, vagy érvényességét illető kifogást - maga dönt. Ebből a szempontból a szerződés részét képező választottbírói kikötést úgy kell tekinteni, mint a szerződés egyéb kikötéseitől független megállapodást.

A Vbt. 25 § (1) bekezdése értelmében pedig ha a Választottbíróság megállapítja hatáskörét, bármelyik fél az e döntésről kapott értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül kérheti az 51. §-ban megjelölt bíróságot, hogy határozzon a Választottbíróság hatásköréről.

A felperes által érvényteleníteni kért választottbírói határozatban a Választottbíróság a felperes által benyújtott kifogás és viszontkereset elbírálására a hatásköre hiányát és nem a hatáskörét állapította meg. E határozata ellen nem lehet rendes bírósághoz jogorvoslattal élni. Ezt hangsúlyozza a Vbt. 25. §-ához fűzött törvényi indokolás is. E rendelkezés összhangban van azzal az elvvel, mely szerint a hatásköréről való döntés elsődlegesen a Választottbíróság joga". (Ezt a jogi álláspontot fejtette ki a

Legfelsőbb Bíróság az EBH.2004. 1139. számú elvi határozatában is.).

A kifejtettekre tekintettel téves a felperesnek az a jogi okfejtése, hogy a rendes bíróságnak a hatáskör hiányára vonatkozó döntését a Választottbíróságnak figyelembe kellett volna vennie és a jóval később keletkezett határozatában nem állapíthatta volna meg ebben a körben a hatásköre hiányát.

A rendes bíróságnak ahhoz a végzéséhez, melyben a felperes beszámítási kifogásának és viszontkeresetének tárgyát képező jogvita elbírálására a hatáskörének hiányát állapította meg és emiatt az eljárást megszüntette, nem fűződik anyagi jogerő.

A Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében csak az ítélet, vagy az ítélet hatályú végzés jogereje zárja ki azt, hogy ugyanabból a tényalapból származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy a már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. Az eljárást megszüntető végzésnek - mivel nem a per érdemében hozott határozat - ilyen anyagi jogereje nincs. Erre figyelemmel nem helytálló a felperesnek az az érvelése, hogy a Választottbíróságnak a hatásköre hiányát megállapító döntése következtében nincs olyan bíróság, amely a beszámítási kifogásában, illetve a viszontkeresetében érvényesített igényét elbírálná. Nincs jogi akadálya annak, hogy a felperes a választottbírósági kifogás és viszontkereset tárgyát képező követelését - melynek elbírálására a Választottbíróság a hatáskörének hiányát állapította meg - a rendes, állami bíróság előtt - az elévülési időn belül - újból szabályszerűen érvényesítse. Következésképpen alaptalan a felperesnek az az érvelése is, hogy a Választottbíróságnak a hatásköre hiányáról történt döntése nagyfokú jogbizonytalanságot eredményez és megingatja a magyar közrendbe vetett bizalmat amiatt, mert nem marad olyan bíróság, amely a perbeli igényét elbírálná.

A kifejtettekre tekintettel nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor a felperes által hivatkozott okból nem találta megállapíthatónak a Választottbíróság ítéletének közrendbe ütközését és emiatt a felperes keresetét elutasította.

Miután a fent kifejtettek szerint a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében a jogszabályoknak megfelel, azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében megfelelően alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a felperest kötelezte az alperes részére felülvizsgálati perköltség megfizetésére. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, valamint (5) bekezdése figyelembevételével határozta meg.

Budapest, 2008. június 30.

Dr.Murányi Katalin sk. a tanács elnöke

Dr.Török Judit sk. előadó-bíró

Váradik Károlyné dr. sk. bíró